

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 12-2020

**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH**

**THÁNG 12-2020
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 12-2020

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng
30-11-2020

01/12 THỨ BA TUẦN 1 VỌNG

Is 11,1-10; Lc 10,21-24

KHÁT VỌNG HÒA BÌNH

“Chúa Giê-su đầy hoan lạc trong Chúa Thánh Thần”

Chúa Giê-su lòng tràn đầy niềm vui mừng hoan lạc trong Chúa Thánh Thần, và cất tiếng lên xưng tụng Thiên Chúa Cha: “Lạy Cha là Chúa trời đất, Con xưng tụng Cha, vì đã giấu không cho những người thông thái khôn ngoan biết những điều này, nhưng đã tỏ cho những kẻ đơn sơ”.

Chỉ với mấy dòng đơn sơ, mà Thánh Luca đã vén lên bức màn của Mầu Nhiệm Ba Ngôi Thiên Chúa, và tình yêu của Chúa Ba Ngôi dành cho những ai có lòng đơn sơ khiêm nhường, chịu đánh mất mình đi để đón nhận Thiên Chúa.

Vâng! Chỉ có ai có lòng đơn sơ khiêm nhường mới có thể cảm nghiệm được tình Chúa Yêu, cảm nghiệm được quyền năng và lòng thương xót của Chúa. Với quyền năng và lòng thương xót của Người, thì không gì là không thể. Sách Tiên Tri Isaia đã nói trước những điều lạ lùng mà Thiên Chúa sẽ thực hiện do quyền năng và lòng thương xót của Người: Bò con và gấu sẽ ăn chung một nơi, các con của chúng nằm nghỉ chung với nhau; sư tử cũng như bò đều ăn cỏ khô, trẻ con còn măng sữa sẽ vui đùa kẻ hang rắn lục, và trẻ con vừa thôi bú sẽ thọc tay vào hang rắn độc. Cảnh hòa bình của trần gian.

Lời tiên báo ấy muốn nói rằng: Con Thiên Chúa chí thánh tối cao sẽ mang thân phận con người. Và bây giờ, Đấng Chí Thánh sống chung với loài tội lỗi, Đấng Tối Cao chia ngọt sẻ bùi với loài tuyệt cùng thấp mọn, đầy vực phạm hèn!

Đừng tự phụ mình thông thái khôn ngoan mà cho rằng Chúa làm người là điều không thể. Hãy khiêm nhường nhận ra sự bé nhỏ kém cỏi của mình, mới được Chúa tỏ bày huyền nhiệm xót thương! Chúa Giê-su là dung mạo của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con khiêm nhường nhận ra sự hiện diện của quyền năng và lòng xót thương của Chúa. Amen.

02/12 THỨ TƯ TUẦN 1 VỌNG

Is 25,6-10; Mt 15,29-37

KHÁT VỌNG ẨM NO

“Chúa Giêsu chữa nhiều người và hoá bánh ra nhiều”

Từ ngày nguyên tổ phạm tội, con người sống trong sầu buồn đau khổ: đến nỗi thánh vịnh 102 than vãn: “Lạy Chúa, xin nghe lời con cầu khẩn, tiếng con kêu, mong được thấu tới Ngài” (Tv 102, 2). “Ăn tro trấu đã thành cơm bữa, lệ hòa chan nước uống thường khi”.

Vì thế Tiên tri Isaia báo tin vui: “Ngày ấy, Chúa các đạo binh sẽ thết tất cả các dân trên núi này một bữa tiệc đầy thịt rượu, thịt thì béo, rượu thì ngon. Trên núi này, Người sẽ cắt khăn tang bao trùm muôn dân, và tấm khăn liệm trải trên mọi nước. Người tiêu diệt sự chết đến muôn đời”.

Bữa tiệc mà Thiên Chúa sẽ thết đãi ấy chính là Chúa Giê-su, Đấng sẽ đến. Người sẽ lo cho con người no đủ bánh cơm, no đủ niềm vui bình an, và nhất là sẽ cắt chiếc khăn tang sự chết, mà ban lại cho con Người sự sống, sự sống lại, và sự sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa. Như Thánh Vịnh 22 xác tín: “Trong nhà Chúa, tôi sẽ định cư cho tới thời gian rất ư lâu dài”. Chính Chúa Giê-su là bữa tiệc và cũng chính người là món tiệc làm no thỏa những khát khao và mang lại nguồn sức sống cho chúng ta. Người là tấm bánh bẻ ra cho chúng ta, để ai tham dự tiệc Lời Người, Tiệc Thánh Thể Người, sẽ không phải chết ngàn thu, nhưng được sống trong Nước Thiên Chúa.

Chúa muốn chúng ta đổi khát vọng ẩm no trần gian này, thành khát vọng lắng nghe và thực hành Lời Chúa, khát vọng tham dự Tiệc Thánh Thể Người, và khát vọng sống ân sủng thánh thể giữa đời, là yêu thương mọi người và bẻ tấm bánh đời mình ra cho mọi người. Chúa Giê-su phải là địa chỉ ước mơ hạnh phúc, khát vọng ẩm no của chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho con không khát khao gì hơn, một chỉ khát khao có Lời Chúa và Thánh Thể Chúa trong lòng. Amen.

03/12 THỨ NĂM TUẦN 1 VỌNG

Is 26,1-6; Mt 7,21.24-27

KHÁT VỌNG HẠNH PHÚC

“Ai thực hiện ý Chúa Cha, sẽ được vào nước trời”.

Ai trong chúng ta, và nhất là những ai có cơ may đang được sống đầy đủ sung túc, tiền của đầy dư, lâu dài tráng lệ...cũng khát khao được sống lâu, sống trường thọ trên cõi đất này. Có phải mỗi chúng ta đều ảo tưởng rằng nơi đất này là hạnh phúc. Và ảo tưởng ấy cứ hấp dẫn, quyến rũ chúng ta đến chỗ mê muội, rồi cắm cúi cả đời mình vào vòng xoáy hạnh phúc ảo ấy, đặt niềm hy vọng của mình vào chỗ phù vân ấy...

Lời Chúa hôm nay cho chúng ta hiểu ra rằng: Chúa Giê-su đích thực là nơi ta nương cậy, là địa chỉ hy vọng của chúng ta. Người đích thực là Lời Tỏ Tình của Chúa Cha. Ai nương cậy vào Người, nghe và sống Lời Người dạy, là người khôn ngoan tìm được hạnh phúc đích thực vì sẽ được sống trong căn nhà vĩnh cửu, trong lâu đài trường tồn là Nước Thiên Chúa. Lời Chúa muốn chúng ta đừng ảo tưởng những gì ta đang có trong tay ở trần gian này, sẽ mang lại cho chúng ta hạnh phúc bất diệt, nhưng hãy nhớ, chúng ta cần có Chúa Giê-su trước hết, và trên hết mọi sự thế gian này.

Khi loan báo việc Chúa Giê-su đến, Tiên Tri Isaia gọi Người là “thành trì kiên cố” thay cho những lâu đài trần gian sẽ sụp đổ tan hoang: “Ngày ấy, trong đất Giuđa, người ta hát khúc ca này: Sion là thành trì kiên cố của chúng ta, có tường thành và hào lũy che chở, hãy mở cửa, và dân công chính biết giữ sự trung tín, hãy tiến vào. Sự sai lầm cũ đã qua đi, Chúa sẽ bảo tồn sự hoà bình. Sự hoà bình, vì chúng ta trông cậy nơi Chúa”. Thánh Vịnh 117 cũng vang lên cho chúng ta điều khôn ngoan bền vững: “Tìm đến nương tựa Chúa thì tốt hơn nương tựa ở loài người, tốt hơn nương tựa những bậc quân vương”.

Lạy Chúa, xin giải thoát con khỏi những mê muội trần đời, để con đặt trọn niềm tin cậy mến vào Chúa Giê-su. Amen

03/12 THÁNH PHANXICÔ XAVIER. Lễ kính
I Cr 9, 16-19. 22-23; Mc 16, 15-20

LỜI CHÚA TRỞ SINH NHÀ TRUYỀN GIÁO

“Các con hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin Mừng”

Thánh Phan-xi-cô Xavie là một nhà truyền giáo vĩ đại, là bản mạng của các xứ truyền giáo và có thể nói được là bản mạng của tất cả chúng ta: những Ki-tô hữu có bản phận mang sứ điệp Tin Mừng đến cho tất cả mọi người.

Thánh Inhaxiô Lôiôla đã dùng Lời Chúa nói với Phan-xi-cô Xavie: “Được lời lãi cả thế gian mà thiệt mất linh hồn thì nào được ích gì?” Câu Lời Chúa này đã biến đổi một Phan-xi-cô Xavie rất thanh niên tài hoa, rất nhiều học vị, rất sáng chói mộng công danh kia, thành một Phan-xi-cô Xavie truyền giáo.

Trước tiên, Ngài đã nhập Dòng Tên và đón nhận hồng ân Linh Mục. Năm 34 tuổi, Ngài được sai đi truyền giáo ở vùng Đông Ấn. Cách truyền giáo của Ngài là sống tinh thần nghèo khó, đơn sơ, chân thành yêu thương hết mọi người, theo gương Chúa Giê-su mục tử nhân lành. Vì thế, từ Goa, Ấn Độ, đến Nhật Bản và các miền đất khác bên Đông phương, Thánh Phanxicô Xaviê đã rửa tội cho hàng ngàn người xin trở lại Công giáo. Ngài khát khao được đến Trung Hoa, đất nước tuyệt đối tẩy chay ngoại kiều, nhưng Ngài đã bị bệnh, và qua đời trên một hòn đảo bên ngoài hải phận Trung Hoa năm 1552.

Mừng lễ thánh Phan-xi-cô Xavie, lạy Chúa, chúng con nguyện xin Chúa cho mỗi chúng con yêu mến, thành tâm nghe và sống Lời Chúa, để Lời Chúa biến đổi chúng con thành những người loan báo Tin Mừng cho tất cả mọi người, bằng chính đời sống Tin Mừng của mình trong mọi hoàn cảnh sống. Cùng nguyện xin Chúa Thánh Thần tác động trên đất nước Trung Hoa rộng lớn, trên nhân dân Trung Hoa đông đảo, để đất nước và dân tộc này mở lòng ra mà đón nhận Lời Chúa, đón nhận ơn cứu rỗi như lòng Chúa ước mong, như lòng thánh Phan-xi-cô Xavie hằng khao khát. Amen.

04/12 THỨ SÁU TUẦN 1 VỌNG

Is 29,17-24; Mt 9,27-31

KHÁT VỌNG ÁNH SÁNG

“Tin vào Chúa Giêsu, hai người mù được chữa lành”.

Tiên tri Isaia đã tiên báo về những điều kỳ diệu lạ lùng sẽ xuất hiện cùng với sự xuất hiện của Đấng Cứu Thế: “Ngày đó, người điếc sẽ được nghe lời Sách Thánh, và từ bóng tối, mắt người mù sẽ được xem thấy”.

Tin Mừng hôm nay làm chứng lời này đã ứng nghiệm, qua việc Chúa Giê-su chữa cho hai người mù được sáng mắt. Việc chữa lành con mắt thể lý mời gọi chúng ta tin tưởng vào quyền năng Chúa để còn được chữa lành con mắt tâm linh. Chúa Giê-su nói: “Ta là sự sáng thế gian. Ai theo Ta sẽ không đi trong tối tăm, nhưng sẽ có ánh sáng ban sự sống” (Ga 8,12)

Nhớ lại chuyện nguyên tổ, sau khi phạm tội, ông bà đã sáng mắt ra, nhìn thấy mình trần truồng, xấu hổ, và nhìn thấy một tương lai mịt mù dẫn vào sự chết ngàn thu.

Nguyên tổ kiêu căng muốn sánh bằng Thiên Chúa, chiếc bình sành hèn mọn đòi làm ông thợ gốm quyền năng. Đúng là khát vọng mù quáng, dại dột. Vậy mà, cho đến hôm nay, con người vẫn mãi còn kiêu căng tự phụ. Người có học, có tài, cũng như kẻ vô học bất tài, đều tự cho mình là khôn ngoan sáng suốt. Được mấy ai nhận ra mình dại dột, tối tăm!

Lời Chúa muốn chúng ta hãy khiêm nhường nhận ra mình tối tăm, dại dột, để có thể đón nhận Chúa Giê-su là ánh sáng khôn ngoan của Thiên Chúa, ánh sáng dẫn chúng ta đến sự sống ngàn đời. Bất cứ ai, bao lâu còn tự phụ mình khôn ngoan, sáng suốt, hiểu biết, thì bấy lâu còn là người dại dột. Hãy khao khát Chúa Giê-su. Hãy đón nhận Chúa Giê-su, và sống chính chu Lời người dạy, mới thực sự là người khôn ngoan, để sống được ở đời này, và được sống ở đời sau nữa.

Lạy Chúa, xin cho con khao khát đón nhận Chúa Giê-su giảng sinh trong lòng con và con sống Lời Người dạy. Amen.

05/12 THỨ BẢY TUẦN 1 VỌNG.

Is 30,19-21.23-26; Mt 9,35-10,1.5a.6-8

KHÁT VỌNG LÒNG XÓT THƯƠNG

“Thấy đoàn lũ dân chúng, Người động lòng xót thương họ”.

Chúa Giê-su làm người. Người chạnh lòng thương và chia sẻ thân phận khổ đau của con người. Tin Mừng hôm nay kể lại các việc lạ lùng Chúa Giê-su đã làm cho con cái Thiên Chúa. Người ban phát lòng Thương Xót của Thiên Chúa, đúng như tiên tri Isaia loan báo: “...Người sẽ chẳng còn than van khóc lóc; Chúa động lòng thương người, và khi vừa nghe tiếng người kêu, Người liền đáp lại lời người. Chúa sẽ cho người chút bánh đau thương, ít nước khốn cùng. Nhưng Đáng dạy dỗ người sẽ không lia bỏ người, mắt người sẽ trông nhìn Đáng giáo huấn người....”.

Mỗi chúng ta đều phải đối diện với bao điều khổ đau trong cuộc đời trần gian. Có phải giàu có mà hạnh phúc, sung sướng đâu. Người giàu có, mạnh khỏe, xinh đẹp kia còn đau khổ huống chi là người nghèo khó, yếu đau, tật nguyền! Bởi thế, khát vọng được xót thương, được cứu rỗi luôn là khát vọng chính đáng. Nhưng địa chỉ chắc chắn để đặt niềm hy vọng được xót thương không có ở nơi nào trên trần gian, chỉ có ở nơi Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, nơi những con người mang trái tim và mặc lấy lòng xót thương Chúa Giê-su.

Con người hữu hạn và lòng thương của con người cũng không đủ rộng lớn, nếu con người không mặc lấy lòng xót thương của Thiên Chúa. Các Ki-tô hữu hãy nhớ mình đã được xót thương, cứu rỗi, và cũng hãy mặc lấy lòng xót thương của Chúa mà xót thương mọi người. Chúa Giê-su nói: “Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy”

Lạy Chúa, xin cho mọi người đau khổ, bất hạnh, bần cùng... biết tìm đến Chúa và đặt niềm hy vọng được xót thương nơi Chúa. Cũng xin cho chúng con trở nên người thi thố lòng xót thương của Chúa cho mọi người. Amen.

06/12 CHÚA NHẬT 2 MÙA VỌNG

Is 40,1-5.9-11; 2 Pr 3,8-14; Mc 1,1-8

BIÊN KHÁT VỌNG THÀNH CUỘC SỐNG

“Hãy dọn đường Chúa cho ngay thẳng”

Nếu tuần 1 vọng, chúng ta sống tâm tình khao khát Chúa Giê-su, khao khát đón tiếp Chúa Giê-su để được an bình, ấm no, hạnh phúc, để được ánh sáng ban sự sống, để được xót thương giải thoát, cứu rỗi... thì tuần 2 Mùa Vọng, Phụng Vụ Giáo Hội mời gọi chúng ta hãy biến nỗi khát khao thành công việc cụ thể, thành cuộc sống của chúng ta.

Trước tiên là hãy tin mãnh liệt và kiên trì mà định thần lại cho an tâm rằng Chúa Giê-su là địa chỉ cứu độ, là địa chỉ no thỏa những khát vọng vô biên, không có nơi nào khác. Tiếp đến hãy sám hối và đổi mới: nhận ra và từ bỏ con đường bất chính đã từng mê muội, để bước đi trên con đường công chính. "Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa chúng ta trong hoang địa cho ngay thẳng. Hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt mọi núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng. Và vinh hiển Chúa sẽ xuất hiện, mọi người sẽ được thấy vinh quang Thiên Chúa, vì Ngài đã phán". Hãy bạt xuống mọi núi đồi kiêu căng bằng sự khiêm hạ. Hãy lấp đầy hố sâu thất vọng, ganh ghét, hận thù bằng hy vọng yêu thương. Hãy sửa lại con đường cong queo quanh co gian dối thành con đường ngay thẳng thật thà công chính.

Với các Ki-tô hữu, những người đã lãnh nhận phép rửa trong Thánh Thần, thì việc đón Chúa đến trong mùa vọng, lại mang ý nghĩa chờ đợi Chúa Giê-su đến lần thứ hai trong vinh quang, nên việc sám hối, đổi mới, để tinh thức sẵn sàng luôn là việc cấp thiết. Ước gì, mỗi chúng ta lại nhớ điều này: việc sám hối, đổi mới, sống công chính, không chỉ là việc cần kíp để đón nhận Bí Tích Rửa Tội, mà là việc cả đời để được cứu rỗi.

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp con biến nỗi khát khao Chúa đến bằng việc sống công chính như Lời Chúa dạy. Amen.

07/12 THỨ HAI TUẦN 2 VỌNG

Is 35,1-10; Lc 5,17-26 T. Ambrôxiô, Gmstst

ĐƯỢC THẤY VIỆC LẠ LÒNG CHÚA TÙNG THẤY *“Hôm nay chúng tôi đã thấy những việc lạ lùng”*

Tiên tri Isaia loan báo: “Này đây Chúa chúng ta sẽ đến và cứu độ chúng ta”. “Bấy giờ mắt người mù sẽ sáng lên, và tai người điếc sẽ mở ra. Bấy giờ người què sẽ nhảy nhót như nai, và người câm sẽ nói được, vì nước sẽ chảy lên nơi hoang địa, và suối sẽ chảy nơi đồng vắng. Đất khô cạn sẽ trở thành ao hồ, và hoang địa sẽ trở nên suối nước. Hang dã thú nơi chó rừng ẩn náu sẽ trở thành vườn lau vườn sậy”.

Tin mừng hôm nay cho biết ngày ấy đã đến. Chúa Giê-su chữa bệnh phần xác cho bệnh nhân, tha tội phần hồn cho tội nhân, công khai trước mắt mọi người, và mọi người ca tụng: “Hôm nay chúng ta đã thấy những việc lạ lùng”.

Việc lạ lùng hay những phép lạ tỏ tường ấy là hiệu quả của lòng tin và quyền năng Thiên Chúa. Con người có lòng tin mãnh liệt vào Chúa Giê-su, và Chúa Giê-su dùng quyền năng Thiên Chúa mà thực hiện những việc lạ lùng cho kẻ tin. Còn người chưa tin thì được thấy việc lạ lùng của Thiên Chúa mà khởi động niềm tin vào Người. Đáng tiếc thay, từ thời Chúa Giê-su cho đến hôm nay, có biết bao người đã thấy những việc lạ lùng của Thiên Chúa thực hiện nơi Chúa Giê-su, nhưng họ vẫn cứng lòng tin. Ước gì mỗi chúng ta, mỗi Ki-tô hữu, không có tên trong danh sách những người cứng tin ấy, mà ngược lại, phải là những người nhận ra bao việc lạ lùng Chúa đã thực hiện trong đời mình và minh chứng cho mọi người biết rằng: Chúa Giê-su đã cứu rỗi chúng tôi qua cuộc sống yêu thương, an bình vui tươi, hòa nhã, và xót thương mọi người.

Lạy Chúa, chúng con xin tạ ơn Chúa đã ban Chúa Giê-su cứu rỗi chúng con. Xin cho chúng con tin cậy mến Chúa Giê-su, sống Lời Người dạy, và cộng tác với Người, nối tiếp bao việc lạ lùng cho mọi người được thứ tha, cứu rỗi. Amen.

08/12 THỨ BA TUẦN 2 VỌNG

Is 40, 1-11; Mt 18, 12-14

MẶC LẤY TẮM LÒNG MỤC TỬ

“Chúa không muốn những kẻ bé nhỏ phải hư đi”.

Tiên tri Isaia loan báo: Đấng Cứu Thế sẽ đến, là một mục tử nhân lành chăn dắt đoàn chiên Người. Người ẵm những chiên con trên cánh tay, ôm ấp chúng vào lòng, và nhẹ tay dẫn dắt những chiên mẹ.

Bài Tin Mừng, Chúa Giê-su đã tỏ rõ lòng xót thương vô cùng của Chúa Cha. Chính Người là dung mạo xót thương của Chúa Cha. Người yêu thương đoàn chiên, và không muốn một con chiên bé nhỏ nào phải hư mất. Vì thế, Người cất công đi tìm con chiên lạc, và cõng nó trên vai, đưa nó về sum họp với đoàn chiên duy nhất.

Sống tâm tình mùa vọng hôm nay, Lời Chúa thôi thúc chúng ta không chỉ mong đợi ngày Chúa lại đến, mà niềm mong đợi ấy đồng nghĩa với việc sống tâm tình mục tử của Chúa Giê-su mục tử nhân lành: “không muốn một con chiên bé nhỏ nào phải hư mất”.

Mỗi chúng ta sẽ được thăm vấn về việc thực thi lòng xót thương của mục tử từ trong gia đình, ra đến xã hội, và tất cả mọi người. Cha mẹ là mục tử, anh chị là mục tử, người lớn là mục tử...mỗi người đều có một sứ mệnh mục tử. Vì thế, phải mặc lấy tấm lòng mục tử, trái tim mục tử của Chúa Giê-su mà đối xử với nhau để “không một con chiên bé nhỏ nào phải hư mất”. Yêu thương, chăm sóc, gìn giữ, đề phòng, cảm thông, tha thứ, tìm kiếm, nâng đỡ, cứu vớt...có thể nói, là những công việc thường xuyên của mục tử nhân lành. Không chỉ là mục tử với con cái trong gia đình, mà còn là mục tử đối với biết bao phận người bi thương, đau khổ, nghèo đói, cơ cầ...đang cần xót thương, đang cần cứu vớt.

Lạy Chúa, xin cho chúng con mặc lấy lòng xót thương của Chúa, mà thi thố lòng xót thương cho mọi người. Amen.

**08/12 LỄ ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI. Lễ trọng.
St 3,9-15.20; Ep 1,3-6.11-12; Lc 1,26-36**

THIÊN CHÚA Ở CÙNG BÀ

“Chào Trinh Nữ đầy ân sủng, Chúa ở cùng Trinh Nữ”

“Ta sẽ đặt mối thù nghịch giữa mi và người phụ nữ, giữa miêu duệ mi và miêu duệ người đó, người miêu duệ đó sẽ đập nát đầu mi, còn mi thì sẽ rình cắn gót chân người”. Người phụ nữ mà Thiên Chúa đã nhắc tới khi nói với con rắn, ấy chính là Đức Maria.

Cũng thì một con người được sinh ra bởi tình yêu vợ chồng là ông bà Gioakim và Anna, nhưng lại là người nữ đã được Thiên Chúa tiền định từ ngàn đời để Người thực hiện kế hoạch cứu độ như Lời Người đã hứa.

Giáo Lý công giáo dạy rằng: tất cả con người được sinh ra, đều mắc tội Tổ Tông Truyền, nhưng Giáo Hội tuyên bố Tín Điều Đức Maria Vô Nhiễm nguyên tội, là bởi Giáo Hội xác tín rằng: Thiên Chúa đã tiền định cho Mẹ Maria ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội, qua việc Thiên Chúa đã chọn Mẹ làm Mẹ của Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, Đấng Cứu Rỗi nhân loại. Quả thực, “Không điều gì mà Thiên Chúa không làm được”. Thiên Chúa là Đấng quyền năng và giàu lòng xót thương.

Trong khi cả nhân loại này đã cắt đứt tương quan với Thiên Chúa vì tội phản nghịch, tội vô ơn và sống trong tình trạng vô phúc, thì Mẹ Maria lại được “đầy ơn phúc và Thiên Chúa luôn ở cùng”. Lời chào kính của Thiên Sứ: “Kính chào Maria đầy ơn phúc, Thiên Chúa ở cùng Bà” dù nói lên ơn tiền định lạ lùng, đủ vén mở một phần của huyền nhiệm. Chính Mẹ Maria là trung gian nối lại tương quan giữa Thiên Chúa với con người để có Đấng Emmanuel xuất hiện và thế là từ “Thiên Chúa ở cùng bà” mới có “Thiên Chúa ở cùng chúng ta”.

Lạy Chúa chúng con chúc tụng tạ ơn lòng xót thương của Chúa. Xin cho chúng con mở lòng đón nhận Chúa Giê-su, hồng phúc xót thương và ơn cứu độ của Chúa. Amen.

09/12 THỨ TƯ TUẦN 2 VỌNG

Is 40,25-31; Mt 11,28-30

ĐẶT NIỀM HY VỌNG NƠI CHÚA

“Hãy đến với Ta, hồi những ai vất vả cực nhọc”.

Vì đánh mất ân nghĩa với Thiên Chúa, nên số phận con người đau khổ, tàn úa, tan hoang. Nhưng vì lòng xót thương vô lượng, vô vàn, nên Thiên Chúa mãi còn để mắt yêu nhìn tới. Tiên tri Isaia nói: “Người ban sức mạnh cho kẻ rã rời và thêm sức cho người mệt mỏi. Những trai trẻ cũng mòn mỏi mệt nhọc, những tráng sĩ cũng vấp ngã lao đao. Nhưng ai trông cậy Chúa, sẽ được thêm sức mới, cất cánh bay cao như phượng hoàng, họ chạy mà không mệt, họ đi mà không mỏi”.

Quả thực, Chúa Cứu Thế đã đến. Người nói: “Hãy đến với Ta tất cả, hồi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bỏ sức cho các người”

Người vẫn biết con người còn nặng kiêu căng, vì ảnh hưởng của nguyên tội, nên không dễ gì mà chạy đến với ơn cứu rỗi. Vì thế, Người nói tiếp: “Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhượng trong lòng, và tâm hồn các người sẽ gặp được bình an. Vì ách của Ta thì êm ái và gánh của Ta thì nhẹ nhàng”.

Tin mừng đã được loan đi hơn hai ngàn năm rồi, thế mà, cho đến nay, vẫn còn biết bao tâm hồn hờ hững, không muốn đón nhận. Ngay cả chúng ta, đã được thanh tẩy con người cũ, để đón nhận Chúa Giê-su và mặc lấy con người mới thành những Ki-tô hữu, thế mà, cũng không đủ khiêm nhượng chạy đến Chúa Giê-su khi đau khổ, vất vả cực nhọc, lại tìm đến những địa chỉ ảo tưởng bình an, hạnh phúc. Bao lâu chúng ta còn đặt niềm hy vọng nơi danh, lợi, dục, thì bấy lâu, đã không được giải thoát, lại còn lún sâu vào chỗ bất hạnh.

Lạy Chúa, xin cho chúng con đặt lại niềm hy vọng cậy trông nơi Chúa Giê-su, để học nơi Người lòng hiền lành khiêm nhượng, và đón nhận ơn bình an đích thực ở đời này. Amen.

10/12 THỨ NĂM TUẦN 2 VỌNG

Is 41,13-20; Mt 11,11-15

THIÊN CHÚA CHO MỘC LÊN CÂY CÔNG CHÍNH

“Chưa từng có ai cao trọng hơn Gioan Tẩy Giả”.

Sách Tiên Tri Isaia viết: “Nơi hoang địa, Ta sẽ cho mọc lên cây hương nam, cây keo, cây sim và cây dầu; nơi sa mạc, Ta sẽ trồng cây tùng, cây du, cây bách, để mọi người thấy, biết, lưu tâm và hiểu rằng chính tay Chúa đã làm nên sự nghiệp đó, và Đấng Thánh của Israel đã tạo nên cơ đồ này”.

Cây hương nam, cây keo, cây sim, cây tùng, cây du, cây bách mà Lời Chúa nhắc đến, đều là biểu tượng cho sự công chính, ngay thẳng, can trường, đức độ trong họ mộc. Thiên Chúa là nguồn sức sống làm cho những cây quý ấy mọc lên giữa sa mạc nắng cháy, cho thấy, Thiên Chúa có thể làm cho đức công chính mọc lên giữa cuộc đời bất chính này.

Và quả thực, Thiên Chúa đã thực hiện điều ấy, khi cho Giacaria và Elizabeth sinh Gioan trong lúc tuổi già. Gioan đã vào sa mạc và bắt đầu phát tiếng loa báo tin hãy chuẩn bị, hãy sửa soạn, hãy dọn đường cho mùa cứu độ đang đến bằng cách cải tà quy chánh, sám hối, canh tân... để đón nhận Đức Giê-su, Đấng Cứu rỗi con người khỏi cái chết ngàn đời.

Bấy giờ, dân Do Thái có người nghe lời Gioan mà sám hối, có người cứng lòng tin. Còn chúng ta thì sao. Lời mời gọi sám hối vẫn réo rắt bên tai, nhưng có vẻ như vẫn còn những con người làm ngơ giả điếc, hoặc có nghe chẳng cũng chẳng động lòng. Có phải bởi vì sợ sám hối, sợ canh tân thì sẽ chẳng được thụ hưởng những hạnh phúc chóng vánh tạm bợ ở đời này nữa chẳng? Thiên Chúa cho cây công chính mọc lên, giữa sa mạc trần gian bất chính để mời gọi chúng ta về với ơn cứu độ.... Có lẽ nào chúng ta lại nói: “Chúa ơi, hãy đợi đây! Con chưa chết đâu mà!”. Mùa vọng hối thúc chúng ta đón Chúa...

Lạy Chúa, xin cho chúng con lắng nghe lời Vọng, và sám hối, đổi mới để chuẩn bị sẵn sàng đón Chúa đến. Amen.

11/12 THỨ SÁU TUẦN 2 VỌNG *Thánh Damasô, Gh.*
Is 48,17-19; Mt 11,16-19

THEO Ý CHÚA? THEO Ý CON?

“Họ không nghe lời Gioan và lời Con Người”.

Lời Chúa từ miệng tiên tri Isaia rằng: “Nếu người lưu ý đến các giới răn của Ta, thì hạnh phúc của người sẽ như dòng sông, và sự công chính của người sẽ như sóng biển. Dòng dõi người sẽ như cát và con cháu người sẽ đông đúc, và danh người sẽ không bị xoá, bị diệt trước nhan thánh Ta”. Lời thánh ấy nhắm đến việc Ngôi Lời Con Thiên Chúa sẽ đến, và ai đón nhận, tin, nghe và sống theo Lời Người, thì được hạnh phúc.

Thế nhưng, khi Chúa Giê-su đến, người Do Thái không muốn đón nhận, tin theo Lời Người. Ngược lại, còn đòi hỏi Đấng Cứu Thế của họ phải làm theo ý của họ, phải a tòng với họ, phải đứng về phía của họ, như thế mới là Đấng Cứu Thế. Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: “Ta sẽ so sánh thế hệ này với ai? Họ giống như bọn trẻ ngồi nơi phố chợ, gọi lũ trẻ khác mà rằng: “Chúng tôi thổi sáo, sao các bạn không múa nhảy; chúng tôi than vãn, sao các bạn không khóc lên!”. Họ muốn Chúa Giê-su phải đồng tình, phải đồng quan điểm, đồng ý hướng với họ, phải ủng hộ cách sống mê muội bất chính của họ, vì họ tự cho con đường họ đi là đúng chuẩn. Họ vui mình trong mê muội trần gian mà không không ngộ ra mình đại dột.

Chuẩn mực hạnh phúc của con người ta hôm nay cũng có khác gì? Cứ mãi nhắm vào chuyện danh, lợi, dục và tìm kiếm nó cho đến lúc sáng mắt ra để nhìn thấy mình chỉ là hạt bụi... thì không còn kịp nữa rồi. Có phải chúng ta cũng thế thôi, cầu nguyện thì ít, cầu xin thì nhiều. Cầu xin làm theo ý Chúa, thì không; mà cầu xin Chúa làm theo ý mình, thì có.

Lạy Chúa, vì hạnh phúc đích thực và vĩnh cửu dành cho ai tin, nghe, và thực hành Lời Chúa dạy, xin cho chúng con dùng Lời Chúa mà lay thức mình, và đánh thức nhau đừng mê muội nữa, để chỉ lắng nghe lời Chúa, sống theo ý Chúa. Amen.

12/12 THỨ BẢY TUẦN 2 VỌNG T. Phanxica Chantal
Hc 48,1-4.9-11; Mt 17,10-13

TUYỆT ĐỐI TIN CẬY MẾN CHÚA GIÊ-SU

“Elia đã đến rồi, và họ không nhận biết ông”.

Người Do Thái bấy giờ tự tin vào cái hiểu biết của mình rằng: theo kinh thánh thì Elia phải đến trước, rồi Đấng Cứu Thế mới xuất hiện. Và hơn nữa, trong suy nghĩ của họ, Đấng Cứu Thế phải là một trang anh hùng hảo hớn có thể khuynh đảo một chế độ chính trị trần gian, có thể giải phóng họ khỏi ách nô lệ của đế quốc... Vì thế, khi Gioan đến mời gọi họ sám hối, để dọn đường cho Đấng Cứu Thế đến thì họ ngỡ vực nghi nan và không chấp nhận. Và vì không sám hối, không chuẩn bị nên khi Chúa Giê-su đến, họ càng không thể hiểu ra có thể nào một Đấng Cứu Thế lại tầm thường đến vậy

Cho đến hôm nay, còn có biết bao người trong chúng ta tìm đến với Chúa để xin Chúa giải phóng kiếp nghèo, kiếp khổ, kiếp nợ nần, kiếp bị trị... mà ít chú tâm đến việc xin giải thoát khỏi vũng lầy tội lỗi, khỏi sự chết đời đời. Hoặc, có phải chúng ta vẫn thường phạm tội và phạm tội rồi, lại xin Chúa thứ tha, nhiều hơn là, xin Chúa giúp chúng ta tránh cho xa mưu ma chước quỷ. Hơn thế nữa, nếu có nhớ tới Chúa mà cầu xin, thì cũng chỉ khi khốn khó, và cũng chỉ cầu xin cho được điều này, thoát được điều kia nhiều hơn là cầu xin cho vững tin bền cậy và nồng nàn yêu mến Chúa. Cách sống đạo của chúng ta, cho thấy, chúng ta cũng đang định hình một Thiên Chúa phải làm theo ý của chúng ta, phục vụ chúng ta, đáp ứng mọi nhu cầu cuộc sống chúng ta. Thế thì, chúng ta có khác gì dân Do Thái thời Chúa Giê-su. Thật đáng tiếc cho chúng ta!

Lạy Chúa, Lời Chúa muốn chúng con đón nhận Chúa Giê-su, với lòng tin tuyệt đối vào Đấng Cứu Độ duy nhất, với lòng cậy tuyệt đối vào chỗ nương tựa duy nhất, và với lòng mến trên hết mọi sự phù phàm. Xin cho lòng con Tin, Cậy, Yêu mến Chúa, lắng nghe và thực hiện thánh ý Chúa. Amen.

13/12 CHÚA NHẬT 3 MÙA VỌNG

Is 61,1-2a.10-11; 1 Tx 5,16-24; Ga 1,6-8.19-28.

LUÔN SỐNG HÂN HOAN TRONG ĐỨC KI-TÔ

“Giữa các người có một Đấng mà các người không biết”

Ngôi Chúa Con được Thiên Chúa Cha xúc dầu tấn phong làm Vua của Nước Thiên Chúa. Ngôi Vua tràn ngập sức mạnh, tình yêu Chúa Thánh Thần. Ngôi Vua được sai đến trần gian để loan Tin Mừng cho nhân loại rằng: Nước Thiên Chúa đã tái lập ở trần gian. Đây là Tin Mừng vĩ đại cho toàn nhân loại, vì nhân loại được ơn cứu thoát khỏi sự chết ngàn thu và được sống đời đời trong Nước Chúa.

Ngôi Con Thiên Chúa xuống thế làm người, tên gọi là Giê-su. Người thực thi ý muốn cứu rỗi của Chúa Cha là “đem tin mừng cho người nghèo khó, băng bó những tâm hồn đau thương, báo tin ân xá cho những kẻ bị lưu đày, phóng thích cho những tù nhân, công bố năm hồng ân của Thiên Chúa”.

Đón nhận Tin Mừng, Mẹ Maria đã cất tiếng: “Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, và thần trí tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ tôi”. Còn chúng ta, để xứng đáng đón nhận Tin Mừng, Thánh Phao-lô cầu xin cho chúng ta: “Xin chính Thiên Chúa bình an thánh hoá anh em toàn diện, để thần trí, linh hồn và thể xác anh em được gìn giữ toàn vẹn trong ngày Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta ngự đến”.

Thật vui mừng, vì chúng ta đã được tái sinh trong Đức Ki-tô, nhờ phép rửa, để sống sự sống của Chúa Ki-tô, sống trong sự sáng của Thiên Chúa. Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy luôn sống trong Đức Ki-tô, sống Lời Người và sống sức sống Thánh Thể Người. Ước gì không có tín hữu nào hờ hững với tình yêu Chúa Ki-tô, để phải chịu trách cứ rằng: “Nhưng giữa các người, có Đấng mà các người không biết”.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con yêu mến Chúa Giê-su, hân hoan sống Lời Người dạy, khát khao kết hiệp Thánh Thể Người, giữ lòng tinh tuyền cho đến ngày Người lại đến. Amen.

14/12 THỨ HAI TUẦN 3 VỌNG T. Gioan Thánh Giá
Ds 24,2-7.15-17a; Mt 21,23-27

VIỆC BÉ MỌN MÀ VĨ ĐẠI

“Phép rửa của Gioan bởi đâu mà có?”

Nếu Gioan Tiền Hồ là một nhân vật thể giá trong chính trường hay thương trường, thì có lẽ ông nói sao người ta nghe vậy. Cũng vậy, nếu Chúa Giê-su là một trang anh hùng tầm cỡ, hay một bậc quân vương áo mão ngôi ngai trang trọng, thì hẳn là không ai thắc mắc hay ngờ vực về Đấng Cứu Thế.

Thế nhưng, kế hoạch của Thiên Chúa khiêm nhường hoàn toàn trái ngược với nghĩ suy kiêu căng của hạ giới. Thiên Chúa là Đấng cao trọng quyền phép vô cùng, nhưng Người lại vô cùng xót thương. Vì thế Người chọn cách khiêm nhường tự hạ, để có thể cứu con người kiêu căng khỏi chết muôn đời. Còn con người, lòng kiêu căng phạm tục vốn có từ thừa nguyên tổ, đã che mờ đôi mắt tâm linh, nên họ không thể nhận ra ý định của Thiên Chúa thật lạ lùng đến huyền nhiệm.

Tất cả những người được Thiên Chúa đưa vào kế hoạch thực hiện ơn cứu độ của Người, đều khiêm nhường đơn sơ tầm thường chân chất từ dáng vẻ đến trái tim, đến khối óc, đến con người: các tổ phụ, tiên tri, và những người thời Tân Ước.

Người Do Thái thắc mắc “Phép rửa của Gioan bởi đâu mà có?”, vì không dám tin nổi vào mắt mình! Vì con mắt ấy đòi được thấy điều họ muốn thấy, mà không muốn thấy điều Thiên Chúa thực hiện. Cả Gioan và Chúa Giê-su nữa, đều không phải là những người được mong đợi theo ý họ.

Cũng vậy, con người chúng ta luôn tìm Thiên Chúa nơi những điều vĩ đại phàm trần, mà không nhận ra Thiên Chúa nơi những điều bé mọn. Chúa có cách yêu của Chúa. Hãy vui mừng vì sự bần cùng thấp mọn của chúng ta không ngoài kế hoạch yêu thương và cứu rỗi của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con nhận ra việc bé mọn của Chúa là điều vĩ đại cho phần rỗi đời đời của chúng con. Amen.

15/12 THỨ BA TUẦN 3 VỌNG

Xp 3,1-2.9-13; Mt 21,28-32

SỐNG SỨC SỐNG CỦA CHÚA GIÊ-SU

“Gioan đến và những kẻ tội lỗi tin ngài”.

Những người Do Thái, cách riêng là những biệt phái, luật sĩ, vẫn tự cho mình là dân được ưu tuyển, là dân thánh của Thiên Chúa, thì lại không tin vào Chúa Giê-su. Còn những người bị dân Do Thái cho là kẻ ngoại, phường tội lỗi, lại nhận ra Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế. Như tiên tri Xophonia nói: “Từ phía bên kia các sông xứ Ethiôpi, con cái những kẻ tha hương kêu cầu Ta, đem lễ vật đến dâng cho Ta”.

Quả thực, Chúa Giê-su là Tin Mừng dành cho người nghèo khó. Nghèo khó được hiểu là không để mình bị ràng buộc bởi sự giàu có vinh hoa, hiểu biết, tài năng của thế gian. Nghèo khó còn được hiểu là nhận ra những gì mình đang có, không đáng là gì trước mặt Thiên Chúa. Nghèo khó cũng mang nghĩa khát khao Thiên Chúa cách tuyệt đối, vì chỉ có Người mới lấp đầy những thiếu thốn của con người.

Người Do Thái tự phụ mình đã đầy đủ hiểu biết về Thiên Chúa, nên họ cũng cả gan định hình một Thiên Chúa theo ý họ. Họ như người con thứ nhất, đã thừa vâng dạ với Thiên Chúa, nhưng rồi lại không làm theo ý Chúa.

Nhìn lại cuộc sống của chúng ta, nhiều người tự phụ mình là đạo dòng, đạo gốc, hiểu biết nhiều về Thiên Chúa, lại không sống đúng giáo lý, không thực hiện Lời Chúa dạy. Nói về Chúa rất hay, nhưng không nói với Chúa, không sống với Chúa. Chúa không cần những diễn giả, những nhân viên tiếp thị, quảng cáo Nước Thiên Chúa theo cách giả dối ấy. Điều Chúa muốn là chúng ta hãy đón nhận Chúa Giê-su, cộng tác sát sườn với Người, sống sức sống của Người, và chia sẻ cho mọi người chính sức sống thần linh ấy.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con lắng nghe và thực hiện Lời Chúa, sống theo Thánh Ý Chúa luôn. Amen.

16/12 THỨ TƯ TUẦN BA VỌNG

Is 45,6b-8.18.21b-26; Lc 7,18b-23

GIỌT SƯƠNG MAI CỦA SỰ SỐNG VĨNH CỬU

“Hãy thuật lại với Gioan những điều các ông đã nghe và đã thấy”.

Trần gian, bấy giờ, như một cõi đất khô khốc, không có sự sống, không có màu xanh hy vọng, không có tương lai, không có chi là tinh tuyền thanh khiết xinh đẹp. Và có thể nói như một bãi tha ma lạnh lùng, rợn rùng vì mùi chết tràn lan, không ai thở nổi. Ấy là hậu quả của tội nguyên tổ bất tuân Thiên Chúa và kiêu căng muốn làm Thiên Chúa: Con người phải sống bi thương và cuối cùng là sự chết ngàn thu.

Trong bi thương chừng như tuyệt vọng, Thiên Chúa xót thương đã dùng miệng các tiên tri mà thắp lên một ánh sáng mới, để lòng người ngưỡng vọng về một Đấng Cứu Thế, như sương mai đổ xuống làm dịu mát cuộc đời, cho sự sống tái sinh, và cho cõi trần gian thôi những ngày tang tóc...

Và quả thực, Đấng Cứu Thế đã đến. Lời tiên tri xưa đã ứng nghiệm: “người mù xem được, người què đi được, người phong hủi được sạch, kẻ điếc nghe được, người chết sống lại, kẻ nghèo khó được rao giảng tin mừng...”

Chúa Giê-su như “giọt sương mai mang lại sự sống vĩnh cửu” đã đến. Mỗi Ki-tô hữu cũng đã được chữa lành bao vết như tội lỗi, bao tật nguyên tâm linh, được xóa sạch ám ảnh kinh hoàng về sự chết ngàn thu, và được thắp lên niềm hy vọng sự sống vĩnh cửu. Ước gì, chúng ta quý chuộng giọt sương mai cứu chuộc, và luôn giữ sao cho cõi lòng tinh tuyền xinh đẹp, tốt tươi những hoa trái tốt lành. Nếu đã biết thế nào là nỗi kinh hoàng của bãi tha ma tội lỗi, thì xin hãy giữ mình đừng đi lại con đường về chôn cất hạnh ấy nữa, để chuẩn bị đón Chúa Ki-tô đến đem chúng ta về sống trong Nước Người.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết ơn Chúa đã chữa lành, cứu chuộc chúng con, và yêu Chúa mãi mãi. Amen.

17/12 MÙA VỌNG

St 49,2.8-10; Mt 1,1-17

TRIỆU ĐẠI NƯỚC THIÊN CHÚA ĐÃ ĐẾN

“Gia phả của Chúa Giêsu Kitô, con vua Đavít”

Sách sáng thế nói: “Phủ việt vương quyền của Đấng Cứu Thế không cất khỏi đất Giu-đa”. Lời thánh vịnh 71 reo lên: “Sự công chính và nền hoà bình viên mãn sẽ triển nở trong triều đại người tới muôn đời”. Và Lời Chúa theo Thánh Mattheu có một chi tiết rất đặc biệt là: Tin Mừng kể ông này sinh ông kia, ông kia sinh ông nọ... nhưng đến đời Chúa Giêsu, thì Tin Mừng không nói Giuse sinh Giê-su, mà chỉ nói: “Giacóp sinh Giuse, là bạn của Maria, mẹ của Chúa Giêsu gọi là Đức Kitô”. Hóa ra, Con Thiên Chúa có dòng dõi con người rất nhân loại kia, lại là Đấng Thánh Cao Cả. Người đến để thiết lập một Nước Thiên Chúa ngay giữa cõi đất bị thương này. Thiên Chúa Cha đã sinh Người ra giữa thế gian này để làm người như một con người thật, nhờ sự đồng thuận cứu mang của Đức Maria. Triều đại Nước Thiên Chúa đã đến!

Khi suy niệm về việc Con Thiên Chúa làm người, Thánh Irênê nói: “Thiên Chúa đã làm người để cho con người được làm con Thiên Chúa”. Cũng vậy, có thể hiểu: một Đấng Thánh làm người để con người được làm thánh. Một Đấng Hằng Sống mang thân phận con người ất tử, để con người ất tử chết chắc kia được sống đời đời. Một vị Vua tối cao trên cõi trời cao làm kiếp con dân bần hạ, để con dân bần hạ được sống trong Vương Quốc của Vua Trời. Mẫu nhiệm của tình thương!

Chỉ còn một tuần nữa để chuẩn bị đón mừng kỷ niệm Con Thiên Chúa Giáng sinh. Khắp nơi đang trang hoàng long lẫy để nói lên niềm vui của con người thế trần....

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết chuẩn bị trang hoàng lại ngôi nhà tâm hồn cho tinh tuyền, để xứng đáng đón nhận hồng phúc được làm nơi cư ngụ cho Con Thiên Chúa ngự trị. Lạy Chúa xin hãy giáng sinh trong lòng chúng con. Amen.

18/12 MÙA VỌNG

Gr 23,5-8; Mt 1,18-25

MÀM SỐNG CÔNG CHÍNH CỦA THỜI ĐẠI MỚI

“Chúa Giêsu sẽ sinh bởi Đức Trinh Nữ Maria, vị hôn thê của Thánh Giuse, thuộc dòng dõi Đavít”.

Tiên tri Giê-rê-mi-a cho biết Đấng Cứu Thế sẽ xuất thân từ dòng dõi vua Đavít như một mầm sống Công Chính của thời đại mới, thời đại Cứu Chuộc, và “người sẽ là Vua thống trị, sẽ là người khôn ngoan, thực hiện công lý và đức công bình trên đất nước”.

Tin Mừng cho biết hoàn cảnh giáng sinh của Chúa Kitô rằng: “Chúa Giêsu sẽ sinh bởi Đức Trinh Nữ Maria, vị hôn thê của Thánh Giuse, thuộc dòng dõi Đavít”. Thánh Giuse là người công chính, nên khi biết việc Maria bạn mình mang thai bởi phép Chúa Thánh Thần như lời sứ thần báo: “Bà sẽ hạ sinh một con trai mà ông sẽ đặt tên là Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân mình khỏi tội”, ông đã đón nhận bạn mình.

Thiên Chúa, Đấng đã dựng nên con người, nay lại xuống thế làm người như con người, là để cứu chuộc con người khỏi án chết thiên thu. Với Thiên Chúa uy quyền, người đã phán một lời liền có vũ trụ, con người xinh đẹp, thì Người cũng có thể phán một Lời, tức thì, con người được cứu chuộc. Thế nhưng, Ngôi Lời sáng thế nay đã hóa thành nhục thể và ở với con người, để cứu chuộc con người bằng con đường khiêm hạ. Việc ấy cho thấy tội lỗi loài người nặng nề biết bao và ơn cứu chuộc quý giá biết chừng nào!

Chúa Giê-su chính là mầm sống công chính của Thiên Chúa đã đến để khai mở một thời đại mới cho nhân loại: thời đại công chính và cứu rỗi. Lời Chúa mời gọi chúng ta đón mừng Chúa Giáng Sinh bằng cách khẩn cấp chia tay với cách sống buông tuồng bất chính, và trở về đón nhận Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con sống công chính, bình an giữa những bất chính, bất an của cuộc đời trần thế. Amen.

19/12 MÙA VỌNG

TI 13,2-7.24-25a; Lc 1,5-25

KHÔNG GÌ MÀ THIÊN CHÚA KHÔNG LÀM ĐƯỢC
“Thiên Thần Gabriel báo trước việc Gioan Tẩy Giả sinh ra”.

Con người ở mọi thời, đều có những ước muốn thực hiện bao điều vĩ đại dựa vào tài năng trí tuệ của mình, nhưng hầu như chỉ dừng lại ở việc góp phần tô điểm cho công cuộc sáng tạo xinh đẹp hơn, nếu có, chứ không có gì có thể gọi được là sáng tạo mới. Khoa học thời nào cũng có khát vọng sáng tạo một con người, nhưng không bao giờ thực hiện được. Còn đối với Thiên Chúa, thì không việc gì là không thể.

Sách Giu-đích kể lại việc Samson được sinh ra khi ông bà Manuel son sẻ, và Tin Mừng kể lại việc ông bà Giacaria Elizabeth son sẻ sinh ra Gioan lúc tuổi đã già, cho chúng ta biết, Thiên Chúa uy quyền thực hiện bao việc lạ lùng vĩ đại mà con người không thể thực hiện được. Vĩ đại nhất, có thể nói là việc Con Thiên Chúa Giáng Sinh làm người, bởi một Trinh Nữ. Đây là tin mừng vĩ đại, việc vĩ đại trước mắt nhân loại.

Nếu Samson là niềm vui cho ông bà Mauel, Gioan là niềm vui lớn cho ông bà Giacaria, thì Chúa Giê-su là niềm vui vĩ đại cho nhân loại. Niềm vui vĩ đại là vì: nếu gia đình nhân loại son sẻ, không có một người nào trong nhân loại này có đủ khả năng để cứu con người khỏi án chết đời đời, thì nay, Thiên Chúa đã cho xuất hiện một con người có đủ khả năng để thực hiện việc ấy. Và Chúa Giê-su đã sinh ra để biến trần gian căn cõi, chết chóc này thành trần gian đầy sinh khí của sự sống, sự sống yên bình hạnh phúc hôm nay và sự sống vĩnh cửu.

Lạy Chúa, Lời Chúa những ngày áp lễ Giáng Sinh mời gọi chúng con xác tín rằng, chỉ có Chúa Giê-su Con Thiên Chúa làm người, là Đấng Cứu Độ duy nhất, có thể cứu nổi loài người khỏi chết muôn đời, và ban lại sự sống vĩnh cửu. Xin cho chúng con chuẩn bị tâm hồn sốt mến và xứng đáng, để đón Chúa Giáng Sinh vào tâm hồn và gia đình chúng con. Amen.

20/12 CHÚA NHẬT 4 MÙA VỌNG

2 Sm 7,1-5.8-12.16; Rm 16,25-27; Lc 1,26-38.

TRIỀU ĐẠI NGƯỜI SẼ VÔ CÙNG, VÔ TẬN

“Này Trinh Nữ sẽ thụ thai và sẽ sinh một con trai”

Không có dân tộc, quốc gia nào tồn tại đến muôn đời, bởi, dân tộc nào, quốc gia nào, con người nào, và kể cả nhân loại này, đều có cái hạn kỳ chóng vánh của nó. Vua chúa thế gian, đảng phái chính trị nào đi nữa thì rồi cũng tiêu tan không mấy chốc. Tình người trần gian cũng dừng lại, cũng ly tan, cũng đổi thay tan tác không một chút tiếc thương, lưu luyến. Không có một thực tại trần gian nào lâu dài tới vĩnh cửu.

Thế nhưng, chính nhờ chuyện chóng vánh của đời người, của tình đời, của vật chất, mà con người ta phải khao khát cho được, tìm cho thấy, ngộ cho ra cái vĩnh cửu vững bền chỉ có nơi Thiên Chúa.

Con Thiên Chúa Giáng Sinh, là mẫu nhiệm của tình thương Thiên Chúa. Tình thương của Thiên Chúa tồn tại đến muôn đời. Và Thiên Chúa đã trao ban tình thương muôn đời ấy cho nhân loại, để cái hạn kỳ chóng vánh của nhân loại sẽ được kéo dài tới vĩnh cửu, tới thiên thu. Sự sống còn của nhân loại, giờ đây, không còn là mối lo “nay còn, mai mất”, nhưng tin chắc rằng: “nay còn, mai vĩnh cửu”.

Dám vững tin như thế, vì triều đại của Nước Thiên Chúa sẽ tồn tại đến muôn đời, trong Đức Giê-su Ki-tô. Sách Samuel nói: “...ngôi báu người sẽ vững bền mãi mãi”. Thánh Phao-lô dạy: “...lời giảng dạy của Chúa Giêsu Kitô, theo mạc khải mẫu nhiệm được giữ kín từ đời đời, nhưng nay được tỏ bày”. Và trong lời truyền tin, sứ thần nói: “Maria đừng sợ.....triều đại Người sẽ vô cùng vô tận”. Chúa Giê-su Giáng Sinh để thiết lập Nước Thiên Chúa ở trần gian và biến cái hạn kỳ chóng vánh của sự sống này nên vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin cho chúng con hân hoan mừng đón Chúa Giáng Sinh, để được sống trong Nước Chúa muôn đời. Amen.

21/12 MÙA VỌNG

Đc 2,8-14; Lc 1,39-45 T.Phêrô Canixiô.

THIÊN CHÚA VIẾNG THĂM DÂN NGƯỜI

“Bởi đâu mà tôi được ơn này, là Mẹ Thiên Chúa tôi đến viếng thăm tôi”

Thiên Chúa đoái tới nỗi cùng khổ của dân Người, và việc Con Thiên Chúa Giáng Sinh là một bước xuống của tình thương vĩ đại: Thiên Chúa bước xuống viếng thăm dân Người.

Sách Sophonia viết: “Hỡi thiếu nữ Giêrusalem, hãy sung sướng và hết lòng hân hoan!.....Chúa là Vua Israel ở giữa người...” Thánh vịnh 32 reo lên: “Người hiền đức, hãy hân hoan trong Chúa, hãy ca mừng Người bài ca mới!” Còn sách Diễm Ca thì thật mượt mà tình tứ: “Hãy chỗi dậy, mau lên, bạn tình ta! Bỏ câu ta, kiêu nữ ta, hãy đến! ...”.

Tin mừng kể chuyện Đức Maria đang mang thai Chúa Giê-su vượt đèo vượt núi đến thăm chị họ là Elizabeth. Hài nhi trong lòng nhảy mừng và bà Elizabeth cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa: “Bởi đâu tôi được Mẹ Chúa tôi đến viếng thăm?”.

Quả thực, không có cuộc tình lãng mạn nào ở trần gian này có thể sánh ví với cuộc tình nồng nàn thắm thiết của Thiên Chúa yêu con người. Một cuộc tình bước xuống. “Con chưa kịp ngược lên, thì Ngài đã bước xuống. Con chưa bùng hy vọng, Người đã thấp tin yêu”. Thiên Chúa đã đi bước trước và bước xuống thực anh dũng. “Cõi thánh hạ mình thăm chốn tục, vực phàm nâng cánh hóa cung thiêng”.

Lời Chúa mời gọi mỗi chúng ta hãy vui mừng đón Chúa Giáng Sinh với lòng tạ ơn một tình yêu vĩ đại. Đừng quá bận tâm những chuyện mừng lễ cách hình thức bên ngoài, nhưng hãy nhận ra, vui mừng, đáp trả bằng việc khao khát đón nhận Chúa Giê-su và nhờ Lời Người để từ nay sống vui, sống thánh.

Lạy Chúa, chúng con tạ ơn mỗi tình vĩ đại của Thiên Chúa. Xin cho chúng con đón nhận, yêu mến Chúa Giê-su hết lòng, và quyết tâm cùng Người sống vui, sống thánh. Amen.

22/12 MÙA VỌNG

1 Sm 1,24-28; Lc 1,46-56

HÂN HOAN VUI MỪNG TẠ ƠN CHÚA GIÁNG SINH

“Đáng Toàn Năng đã làm cho tôi những sự trọng đại”.

Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta hãy hân hoan vui mừng và tạ ơn hồng ân Chúa Giáng Sinh. Vui mừng vì cánh cửa trời nghìn năm đóng kín nay đã mở ra, và Thiên Chúa bước xuống với dân Người. Hân hoan vì ơn cứu độ của Thiên Chúa nơi Chúa Giê-su, đã đến. Hân hoan, vui mừng vì mầu nhiệm tình thương của Thiên Chúa đã mạc khải tỏ bày nơi Con Thiên Chúa làm người như chúng ta và ở với chúng ta. Tạ ơn Thiên Chúa vì mối tình bất cân xứng của Thiên Chúa cao sang vĩ đại thánh thiện dành cho con người hèn mọn, thấp kém, tội lỗi. Tạ ơn Thiên Chúa vì lòng xót thương khoan hồng vô biên vô lượng dành cho loài người tội lỗi đáng chết ngàn đời!

Vui mừng và tạ ơn như bà Anna khi đón nhận con trai Samuel. Vui mừng tạ ơn như Mẹ Maria đón nhận con mang và hạ sinh Con Thiên Chúa. Kinh Magnificat Mẹ Maria cất lên, là nỗi lòng của chính Mẹ, cũng là nỗi lòng của dân riêng Thiên Chúa, của những người bé nhỏ khiêm nhường, và của tất cả những ai thành tâm khao khát ơn cứu rỗi. Vì thế, chúng ta không chỉ vui mừng tạ ơn hồng ân cho mình, mà còn phải vui mừng tạ ơn hồng ân thay cho nhiều người, bởi hồng ân giáng sinh không chỉ của riêng mình, mà là của cả và nhân loại.

Những ngày này, nơi đâu cũng rộn ràng, réo rắt âm thanh mùa giáng sinh, nơi đâu cũng lộng lẫy trang hoàng Chúa Giáng Sinh...nhưng ước gì, mỗi chúng ta hãy lắng lòng nghe tiếng nói rất thật của Thiên Chúa: “Hỡi con yêu đang đầy tội lỗi, Chúa yêu con, Chúa cứu con. Hãy dọn cõi lòng như uest cho sạch đẹp để Chúa ngự vào, và con sống đời sống mới xinh đẹp.

Lạy Chúa Giê-su Giáng Sinh, xin cho con hân hoan vui mừng dọn căn nhà tâm hồn cho tinh tuyền để đón Chúa, và cho con tạ ơn Chúa bằng chính cuộc sống của con. Amen,

23/12 MÙA VỌNG

MI 3,1-4.23-24; Lc 1,57-66 T. Gioan Kêty

TRONG KẾ HOẠCH CỦA THIÊN CHÚA

“Sinh nhật của Gioan Tẩy Giả”

Lời Chúa ngày áp lễ Chúa Giáng Sinh nói đến việc Gioan được sinh ra trước Chúa Giê-su để dọn đường cho Chúa Giê-su thực hiện ơn cứu rỗi. Việc này nằm trong kế hoạch của Thiên Chúa như lời Tiên tri Malakhi: “Chúa phán: Nay đây, Ta sai sứ thần Ta đi dọn một con đường trước mặt Ta”.

Không có sự hiện diện của bất kỳ con người nào trên trần gian này mà không nằm trong kế hoạch của Thiên Chúa. Vì thế, Chúa muốn là chúng ta đủ tín thác nơi quyền năng và lòng thương xót của Người. Ông Giacaria không đủ tin vào quyền năng Chúa có thể làm cho đôi vợ chồng già son sẻ của mình có thể có con, nên Chúa đã tội luyện đức tin của ông bằng cách cho ông câm đi một thời gian. Và ông chỉ nói được khi đã tín thác hoàn toàn vào Chúa.

Cũng vậy, mỗi sự hiện diện chúng ta đều nằm trong kế hoạch yêu thương và cứu rỗi của Chúa. Người đã yêu thương cho chúng ta làm người và còn yêu thương cứu rỗi chúng ta, để chúng ta không chỉ sống ở đời này, mà còn được sống trong Nước của Người muôn đời nữa. Hãy vững tin điều này là: không có gì mà Thiên Chúa không làm được. Và điều Thiên Chúa làm được luôn luôn là điều tốt nhất cho chúng ta. Vì thế, Chúa muốn chúng ta bỏ đi cái ảo tưởng mình hiểu biết, tài năng, hay vĩ đại, nhưng hãy khiêm nhượng đón nhận thánh ý Chúa trong cuộc đời. Hãy đặt mình vào trong bàn tay Chúa và khiêm nhượng nhận ra Chúa đang thực hiện nơi chúng ta điều tốt đẹp cho phần rỗi của chúng ta và của mọi người.

Lạy Chúa, nhờ Con Chúa Giáng Sinh làm người, mà mỗi sự hiện diện của chúng con trên đời này đều trở nên quý giá. Xin cho chúng con luôn sống trong niềm vui tạ ơn và hân hoan làm chứng cho Tin Mừng Cứu Rỗi. Amen.

24/12 MÙA VỌNG

2 Sm 7,1-5.8b-12.14a.16; Lc 1,67-79

TUẦN PHIÊN ĐÃ THẤY HỒNG ĐÔNG DẬY

“Vàng đông từ cao thăm tới viếng thăm chúng ta”.

Chín tháng bà Elizabeth mang thai, cũng là chín tháng ông Giacaria bị câm. Chúa cho ông vào cõi lặng để suy gẫm tình thương Chúa và đủ tin quyền năng Chúa có thể làm cho ông bà son sẻ hiếm muộn lại già cả, có một mụn con quý giá.

Khi Giacaria đặt tên cho con là Gioan, với nghĩa “Thiên Chúa Thi Ân”, thì ông nói được, và lời nói đầu tiên của ông là lời chúc tụng Thiên Chúa: Chúc tụng Đức Chúa là Thiên Chúa Israel, Người đã viếng thăm và cứu chuộc dân Người... Thiên Chúa ta đầy lòng trắc ẩn, cho Vàng Đông tự chôn cao vởi viếng thăm ta, soi sáng những ai ngồi nơi tăm tối, và trong bóng tử thần, dẫn ta bước vào đường nẻo bình an”.

Lời Chúa đang mở cho chúng ta nút thắt quan trọng của màu nhiệm Giáng Sinh: Chúa Ki-tô là Vàng Đông xuất hiện trên trần gian bao năm dài tăm tối. Quả thực, từ khi nguyên tổ phạm tội, con người như những gã tuần phiên trong đêm chờ sáng, khao khát được giải thoát khỏi trầm luân, và nhất là khỏi sự chết ngàn đời. Đúng như Lời thánh vịnh 62: “Nhu tuần phiên mong hồng đông dậy, linh hồn con khao khát Chúa con, lạy Chúa Trời hằng sống!”.

Chỉ còn thời gian rất ngắn nữa, Giáo Hội mừng kính kỷ niệm Con Chúa Giáng Sinh. Ước gì mỗi chúng ta hãy sống lại giờ phút của con người bấy giờ, để cảm nghiệm được niềm vui Chúa Giáng Sinh. Thế thì, đừng tự phụ mình đang sống công chính, thánh thiện. Hãy sám hối vì mình luôn là tội nhân, là con người bất chính đi trong tăm tối mê muội cần được ơn ánh sáng cứu rỗi chiếu soi. Hãy đặt mình vào tình trạng của người đang chết mong được ơn cứu sống, để niềm vui nên trọn vẹn.

Lạy Chúa, chúng con khát khao Chúa Giáng Sinh trong lòng, trong nhà chúng con, để chúng con được cứu rỗi. Amen.

24/12 Chiều: LỄ VỌNG GIÁNG SINH (Tr).

Is 62,1-5; Cv 13,16-17.22-25; Mt 1,1-25

CON THIÊN CHÚA LÀM NGƯỜI

“Đòng dôi Chúa Giêsu Kitô, con vua Đavít”

Tin Mừng thuật lại gia phả của Chúa Giê-su, gia phả của một con người. Nhưng, Chúa Giê-su, con người bởi đòng Vua Đavít kia, là Con Thiên Chúa, được thụ thai bởi phép Chúa Thánh Thần, được sinh ra bởi lòng Mẹ Maria đồng trinh, nên gia phả không ghi là Giuse sinh Giê-su, mà ghi là: “Giacóp sinh Giuse, là bạn của Maria, mẹ của Chúa Giêsu gọi là Đức Kitô”.

Vốn là Con Thiên Chúa, là Thiên Chúa, nhưng Con Thiên Chúa lại xuống thế làm người, và làm người trong đòng dôi của loài người. Chuyện tưởng lạ lùng không thể, ai dè là chuyện kỳ diệu, chuyện có thể đổi với Thiên Chúa quyền năng vô đối và cũng xót thương vô biên.

Làm con người đang sống, có cuộc sống như chúng ta, có đòng dôi loài người như chúng ta, nhưng Chúa Giê-su là Thiên Chúa thật. Hai bản tính thật: Thiên Chúa thật và con người thật được tỏ bày ngay trong biến cố Giáng Sinh đêm nay, để con cái loài người được chính Con Thiên Chúa Làm Người cứu độ.

Trong khi đón chờ phút linh thiêng trong đêm huyền diệu, phút giao thừa giữa kỷ nguyên của sự chết và của sự sống, phút tình trời với nghĩa đất kết ước giao duyên... mỗi chúng ta dâng lời cảm tạ Thiên Chúa, và hãy lắng lòng thật sâu, nghe trái tim mình thổn thức những niềm khao khát, mến yêu, và xin Chúa Giáng sinh vào lòng mình, nhà mình.

Lạy Chúa, xin cho niềm tin cậy mến dâng tràn trong con phút này đây, để con chiêm ngưỡng một Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng xót thương xuống thế, chiêm ngưỡng một con người mới trong đòng dôi nhân loại, con người đến để cứu rỗi nhân loại...và cứu rỗi con. Amen.

24/12 Chiều: LỄ VỌNG GIÁNG SINH

Is 62,1-5; Cv 13,16-17.22-25; Mt 1, 18-25

THIÊN CHÚA Ở CÙNG CHÚNG TA

“Người ta sẽ gọi tên con trẻ là Emmanuel...”. (Mt 1, 23)

Khi vũ trụ và con người được tạo thành, Thiên Chúa xuống dạo chơi với con người trong vườn địa đàng đầy nghĩa tình, thơ mộng. Nhưng kể từ sau ngày tổ tông loài người phạm tội, trần gian bỗng tàn hoang tang tóc vì án phạt chẳng được diện kiến tôn nhan Chúa. Bởi vậy, khi một con trẻ được sinh ra, mà “*người ta sẽ gọi là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta*” thì đây đúng là Tin Vui Mừng cả loài người mong đợi từ rất lâu, sau ngày tang tóc ấy. Thiên Chúa ở trên cõi cao sang hùng vĩ, Đấng tuyên phạt loài người phản bội, lại có thể mang thân phận con người, có thể xuống đến chỗ trần gian tang tóc này, có thể “ở cùng” loài người phản bội... là một huyền nhiệm của tình thương. Không có trí hiểu loài người nào có thể chạm tới. Không có nỗi lòng loài người nào có thể thấu cảm. Và cũng không có bút mực loài người nào có thể diễn đạt. Bởi thế, loài người chỉ còn biết nói với nhau: “*Hãy cảm tạ Chúa, vì Chúa hảo tâm, vì đức từ bi của Người muôn thủa*” (Tv 117, 1).

Quả thực, Con Thiên Chúa đã Giáng Sinh. Ngôi Lời Thiên Chúa đã hóa nên nhục thể và đã ở cùng nhân loại suốt hơn hai ngàn năm qua. Điều đáng cho chúng ta suy xét là Thiên Chúa chịu ở cùng chúng ta, vui thích, khao khát ở cùng chúng ta, còn chúng ta có bằng lòng, có hân hoan, có đón tiếp, có cho phép Người ở cùng chúng ta không? Chưa kể đến những người chưa nghe, chưa biết, chưa tin vào Chúa Giê-su, chỉ kể đến những người mang danh là Ki-tô Hữu, đã có biết bao người vẫn chưa sẵn sàng cho “Thiên Chúa ở cùng” vì lòng còn ngổn ngang bao mê đắm đời này. Có thể có bạn, có tôi...

Lạy Chúa, xin cho con biết buông bỏ mọi sự đời mê đắm và khát khao “Thiên Chúa ở cùng”. A men

25/12 THỨ SÁU - LỄ GIÁNG SINH

Lễ Đêm 24/12: Is 9,1-6; Tt 2,11-14; Lc 2,1-14

THIÊN CHÚA LÀM NGƯỜI TRONG MỘT GIA ĐÌNH

“Hôm nay Đấng Cứu Thế đã giáng sinh cho chúng ta”.

Gia đình, con đường của Thiên Chúa. Thiên Chúa dựng nên con người có nam, có nữ và thiết lập gia đình là nền tảng của nhân loại. Gia đình đầu tiên ấy là công trình tuyệt mỹ của Thiên Chúa, thế nhưng, vì lạm dụng tự do mà tách lìa tương quan với Thiên Chúa, nên gia đình ấy đã không những làm xấu đi đáng về tuyệt mỹ, lại còn làm mất luôn cả sự sống đời đời với Thiên Chúa. Từ gia đình của nguyên tổ đến gia đình nhân loại đông đúc, sống trong tình trạng mất ân sủng.

Với Thiên Chúa quyền năng, Người có đủ cách để thực hiện ơn cứu độ loài người, nhưng Người lại chọn cách cho Con của Người sinh ra trong một gia đình như chúng ta. Thật là đặc biệt, bởi, Người muốn tái lập sự thánh thiện của gia đình, đó là nối lại tương quan thân tình giữa Thiên Chúa với gia đình của vợ chồng con cái, và với gia đình nhân loại.

Gia đình, con đường của Giáo Hội. Nếu gia đình là con đường của Thiên Chúa, thì gia đình, cũng phải là con đường của giáo hội. Bởi không có ai hiện diện trên trần gian này mà không qua gia đình. Gia đình là chiếc nôi đầu đời của sự hiện hữu, thì cũng là chiếc nôi đầu đời của ơn cứu chuộc. Giáo Hội cũng phải dùng con đường gia đình mà đem ơn cứu chuộc đến cho mọi con người. Vì thế, gia đình của chúng ta hôm nay phải là hang đá nhỏ, phải luôn có Chúa ở cùng, là một giáo hội thu nhỏ, một cộng đoàn phụng vụ, một cộng đoàn hiệp nhất, một cộng đoàn chứng tá Tin Mừng, như bản chất của Giáo Hội.

Chúng ta cùng Tạ Ơn Chúa Giáng Sinh. Nhìn vào hang đá có Chúa Giê-su, Mẹ Maria, Thánh Giuse, nguyện xin Chúa Giáng Sinh trong gia đình chúng ta, để gia đình chúng ta luôn có Chúa ở cùng, luôn sống niềm vui có Chúa, luôn sống Lời Chúa dạy và yêu thương nhau nhiều như Chúa muốn. Amen.

25/12 THỨ SÁU - LỄ GIÁNG SINH

Lễ Đêm 24/12: Is 9,1-6; Tt 2,11-14; Lc 2,1-14

HÃY KHIÊM NHƯỢNG MÀ CHIÊM NGẮM

“Hôm nay Đấng Cứu Thế đã giáng sinh cho chúng ta”.

Kìa một “hài nhi, bọc trong khăn vải và đặt nằm trong máng cỏ”, chính là “Đấng Cứu Thế đã sinh ra cho chúng ta”. Một đồng hoang Belem bao mùa yên ắng, nay bỗng lao xao bởi xa xa kia có bóng sáng lập lòe trong túp lều mục tử. Bầu trời Belem thường đêm vẫn vút cao những ánh sao, đêm nay bỗng thấp xuống muôn vàn ánh lung linh huyền diệu. Cõi tinh không nào nghìn xa trước nay bỗng náo động tung bừng bởi muôn tiếng đàn du dương và vạn lời ca thánh thót: *“Vinh danh Thiên Chúa trên các tầng trời, và bình an dưới thế cho người thiện tâm”.*

Có cái gì tương phản lắm, mà trí khôn con người không thể lý giải được. Có cái gì kỳ diệu lắm mà lòng dạ của con người chẳng thể suy ra. Cứ hãy đơn sơ khiêm nhượng mà đón nhận như những chú mục đồng ngỡ ngỡ ngác ngác. Cứ hãy bình yên mà tiếp rước như những con chiên con lừa phả hơi nồng sưởi ấm thơ nhi. Bởi thánh ý của Chúa chẳng ai suy cho cùng, nghĩ cho ra, chạm cho tới. Và bởi Tình Yêu Chúa rất đổi khiêm nhượng đến lạ lùng chẳng giống chút tình đời giả dối, gian ngoa. “Đấng Cứu Thế đã sinh ra cho chúng ta” “là một hài nhi trong máng cỏ”. Điều tương phản lạ lùng ấy lại là Mầu Nhiệm Giáng Sinh, Mầu Nhiệm của Tình Thương mà Thiên Chúa trút xuống cho con người. Hãy chiêm ngắm Mầu Nhiệm Thiên Chúa Giáng Sinh với lòng khiêm nhượng, ta ơn. Người khiêm nhượng chính là người có lòng thiện tâm được Chúa Giáng Sinh chúc phúc bình an trong đêm nay và suốt đời.

Lạy Chúa Giê-su Hài Nhi, Đấng Cứu Thế và Đấng Cứu chuộc con, xin cho lòng con khiêm nhượng chiêm ngắm tình yêu, đón nhận ân sủng của Người, và loan báo Tin Mừng vĩ đại này bằng cuộc sống yêu thương. A men.

25/12 THỨ SÁU - LỄ GIÁNG SINH

Lễ Rạng Đông: Is 62,11-12; Tt 3,4-7; Lc 2,15-20

CHÚA GIÁNG SINH TRONG MỘT GIA ĐÌNH

“Các mục tử đã gặp thấy Maria, Giuse và Hài Nhi”

“Các mục tử đã gặp thấy Maria, Giuse và Hài Nhi”, đó là gia đình nhân loại của Đấng Cứu Thế. Hẳn là không khác gì một hài nhi, một con người nào trên cõi đất này: được sinh ra, có cha, có mẹ, có gia đình. Con Thiên Chúa làm người thật, và bắt đầu cuộc sống làm người ấy từ một gia đình, từ dòng sữa, chiếc nôi và lời ru của mẹ, từ nỗi lắng lo, trách nhiệm và cần mẫn của cha, từ tình yêu đón nhận, quảng đại, hy sinh của cả cha và mẹ, cho một thành viên mới trong gia đình. Các mục tử đã chiêm ngắm gia đình này, và không biết họ thuật lại thế nào mà những người nghe đều “ngạc nhiên”. Thái độ, cung cách của họ khi viếng Chúa Hài Nhi thế nào, mà “Maria thì ghi nhớ những điều ấy và suy niệm trong lòng”.

Trình thuật Tin Mừng đoạn này bỏ ngõ, không chú giải gì thêm, dường như nhường lại cho chúng ta một nỗ lực kết hiệp với gia đình này và cảm nghiệm điều huyền nhiệm. Vâng, trong cái bình thường rất bình thường ấy, đang ẩn chứa điều huyền nhiệm quý giá: đó là “họ là gia đình của Thiên Chúa” “một gia đình gồm những con người phàm, nhưng xuất phát bởi ý định của Thiên Chúa, và họ có mặt trên đời như các gia đình khác, nhưng là để thực hiện chương trình của Thiên Chúa. Chỉ có Đức Tin và Tình Yêu mới có thể dẫn ta tới sự kết hiệp, chiêm ngắm, cảm nghiệm, và ngợi khen tung hô Gia Đình của Chúa Giê-su Hài Nhi: Gia đình thánh được thiết lập giữa những gia đình phàm. Nét thánh thiện ấy hẳn là đã toát ra, đã bày tỏ, làm cho các mục tử kinh ngạc.

Lạy Chúa, sự thánh thiện của Thiên Chúa được bày tỏ qua cung cách hiền lành đơn sơ khiêm nhường. Xin cho mỗi gia đình chúng con sự thánh thiện ấy, để nên dấu chứng tình yêu Chúa giữa cuộc đời. A men.

25/12 THỨ SÁU - LỄ GIÁNG SINH

Lễ Ban ngày: Is 52,7-10; Dt 1,1-6; Ga 1,1-18

NGÔI LỜI SÁNG THỂ, NGÔI LỜI CỨU THỂ

"Ngôi Lời đã hoá thành nhục thể, và Người đã cư ngụ giữa chúng ta". (Ga 1, 14)

Ai có thể biết có một Thiên Chúa, càng không thể biết Thiên Chúa có Ba Ngôi, nếu không có Ngôi Lời mạc khải. Thánh Gioan viết: "Từ nguyên thủy đã có Ngôi Lời, và Ngôi Lời vẫn ở với Thiên Chúa, và Ngôi Lời vẫn là Thiên Chúa. Người vẫn ở với Thiên Chúa ngay từ nguyên thủy". Ngôi Lời, Đấng đã dùng Lời mà sáng thể, nay "đã hoá thành nhục thể, và Người đã cư ngụ giữa chúng tôi, và chúng tôi đã nhìn thấy vinh quang của Người, vinh quang Người nhận được bởi Chúa Cha, như của người Con Một đầy ân sủng và chân lý".

Đây là một tuyên tín vững chắc về Mầu Nhiệm Giáng Sinh: Hài nhi được sinh ra bởi lòng Mẹ Maria chính là Con Thiên Chúa, Ngôi Lời, Đấng phải đến Làm Người để thi hành ý muốn của Chúa Cha là Cứu Độ con người. Chúng ta hãy tạ ơn Chúa Thánh Thần, nguồn mạch khôn ngoan của Thiên Chúa, đã soi dẫn trí lòng hạn hẹp nông cạn của chúng ta được phép tiến sâu vào Mầu Nhiệm Thiên Chúa. Chúng ta hãy tạ ơn Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa đã tỏ bày Mầu Nhiệm Thiên Chúa cao cả bằng một "nhục thể" rất gần gũi với chúng ta. Chúng ta hãy tạ ơn Thiên Chúa Cha, vì quá yêu thương con người, đến nỗi ban chính Con Một Người đến làm "Con Người" như chúng ta để cứu thoát chúng ta khỏi ách thống trị của Satan và sự chết. Niềm tạ ơn ấy phải được thực hiện bằng cả một cuộc sống: Tin, Cậy, Mến Thiên Chúa qua việc lắng nghe, tuân giữ, và sống Lời Chúa Giê-su Ki-tô, Ngôi Lời Sáng Thể, Ngôi Lời Cứu Thể

Lạy Chúa Giê-su, con xin tạ ơn Chúa làm người. Xin cho lòng con yêu mến Chúa, lắng nghe và thực hiện trọn vẹn Lời Chúa dạy trong suốt đời sống của con. A men.

**26/12 THỨ BẢY T.STÊPHANÔ, TỬ ĐẠO TIÊN KHỞI.
Cv 6,8-10.7,54-60; Mt 10,17-22**

PHÓ TÊ TIÊN KHỞI, TỬ ĐẠO TIÊN KHỞI

“Vì danh Thầy, các con sẽ bị mọi người ghét bỏ”

Thánh Stêphanô chịu tử đạo tại Giêrusalem vào năm 35. Ngài là vị tử đạo tiên khởi và vị phó tế tiên khởi của Hội Thánh Kitô giáo. Cuộc đời, phiên xử, và cái chết của thánh Stêphanô, được ghi lại trong Chương 7, sách Công vụ các Tông đồ. Câu chuyện tử đạo của thánh Stêphanô đầy cảm động nhất, và đáng ghi nhớ. Được đầy ơn Thánh Thần, ông dăm dăm nhìn trời, thấy vinh quang Thiên Chúa, và thấy Đức Giêsu đứng bên hữu Thiên Chúa. Ông nói: *“Kìa, tôi thấy trời mở ra, và Con Người đứng bên hữu Thiên Chúa”*. Họ liền kêu lớn tiếng, bịt tai lại và nhất tề xông vào ông, rồi lôi ra ngoài thành mà ném đá. Ông Stêphanô “tràn đầy ân sủng và sự mạnh mẽ” cho tới giờ phút chót, đã đối diện với cơn thử thách đó mà không hề hãi sợ. Ông cầu nguyện với Chúa rằng: *“Lạy Chúa Giêsu, xin nhận lấy hồn con”*. Rồi ông quỳ gối xuống, kêu lớn tiếng: *“Lạy Chúa, xin đừng chấp họ tội này”*. Nói thế rồi, ông an nghỉ. Một chi tiết đẹp là: trong vụ án Stephano, có Sau-lê là người ủng hộ việc ném đá Stephano. Và chỉ sau vài tháng, Sau-lê đã bị quật ngã trên đường đi Damas và được ơn trở lại làm tông đồ cho Chúa.

Đúng như Lời Chúa hôm nay, thân phận kẻ theo Chúa, làm tông đồ cho Chúa, không tránh khỏi sự ghét bỏ và bức bách của người đời. Tất cả vì Danh Chúa Ki-tô. Người ta ghét Chúa Ki-tô, không chấp nhận giáo lý Chúa Ki-tô và ai rao giảng về Chúa Ki-tô thì hẳn phải chịu cảnh liên lụy. *“Chúng con sẽ bị mọi người ghét bỏ, nhưng kẻ nào bền chí đến cùng, sẽ được cứu rỗi”*. Chúng ta noi gương Đức Tin mạnh mẽ của Thánh Stephano mà hiên ngang sống và làm chứng cho Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con noi gương thánh Stephano mà anh dũng làm chứng cho tình yêu Chúa. Amen.

27/12 CHÚA NHẬT LỄ THÁNH GIA
Hc 3,2-6.12-14; Cl 3,12-21;Lc 2,22.39-40

VÂNG Ý CHÚA, GIA ĐÌNH HẠNH PHÚC

“Và con trở lớn lên, thêm mạnh mẽ, đầy khôn ngoan, và ơn nghĩa Thiên Chúa ở cùng Người”. (Lc 2, 40)

Thiết tưởng, với quyền năng của Thiên Chúa, Ngài có thể xuống thế làm người cách long trọng, hùng vĩ, để thiên hạ nhận biết và thờ kính Ngài. Tại sao Ngài phải chọn cách xuống thế như một trẻ sơ sinh qua cung lòng một người nữ và trong một gia đình bần hàn. Hẳn là Ngài đã khiêm tốn thực hiện đúng như lời các tiên tri loan báo từ xa xưa trước, và muốn mặc cho đời sống gia đình một ý nghĩa cao quý.

Ngài đã làm người trong một gia đình. Một Maria tin tưởng và khiêm tốn “xin vâng” để Thiên Chúa được nhập thể. Một Giuse chấp nhận từ bỏ ý riêng để chấp nhận thánh ý thật thanh cao thánh khiết. Một Con Thiên Chúa làm con người từ phôi đến thai đủ chín tháng mười ngày trong bụng mẹ, để mẹ mang nặng, đẻ đau, cho con bú, mớm con ăn, ru con ngủ, thuốc chữa bệnh cho con, thao thức với con những đêm trời trở gió... Và vì gia đình của Chúa không khác gì những gia đình trần gian, nên đã có những mục đồng như những người hàng xóm đơn sơ, thân thương, có lòng yêu trẻ con, có niềm vui đích thực đến chúc mừng khi nghe con trẻ cất khóc tiếng chào đời... Các bà, các mẹ hẳn đã có những kinh nghiệm đau đớn và vui mừng lúc sinh con, thì ắt hẳn hiểu được tâm tình của người Mẹ mang tên Maria trong phút bi tráng ấy. Các ông, những người làm cha hẳn đã âu lo và sung sướng thế nào khi nghe tiếng oa oa con trẻ, thì hẳn cũng hiểu tâm trạng của người cha, người chồng mang tên Giuse kia. Những người làm cha mẹ hẳn đã trải nghiệm niềm vui khi được bà con chúc mừng.

Lạy Chúa, Chúa đã giáng sinh trong một gia đình, xin cho các gia đình chúng con biết noi theo gương nhân đức của Ba Đấng mà xây dựng hạnh phúc gia đình viên mãn. A men.

27/12 LỄ THÁNH GIOAN TÔNG ĐỒ

1 Ga 1, 1-4; Ga 20, 2-8

MÔN ĐỆ KIA...

“Môn đệ kia chạy nhanh hơn Phê-rô và đến mộ trước ông”.

Thánh Gioan Tông Đồ Thánh Sử tường thuật lại việc ông và Phê-rô đến mộ Chúa Giê-su. Cách viết của Ngài Thánh Sử rất đặc biệt: Phê-rô ra đi với “môn đệ kia” đến mộ. “Môn đệ kia” chạy nhanh hơn. Bấy giờ “môn đệ đã đến trước” cũng vào; ông đã thấy và đã tin. Qua cách viết, có thể hiểu được con người khiêm nhượng không muốn trình bày cái tôi của mình ra, để chỉ biết mình vốn chỉ là nhỏ bé, là dụng cụ trong tay Chúa. Sách Tin Mừng của Thánh Gioan trình bày màu nhiệm tình yêu của Thiên Chúa, một chiều kích không dễ thông thấu, và cũng không dễ trình bày, nếu người trình bày không phải là người trong cuộc, không phải là người đang yêu và đang được yêu. Quả thực, Thánh Gioan là người đã được sống thân mật với Chúa Kitô. Thánh nhân đã gặp gỡ Chúa Giêsu bên bờ sông Giođan, được điểm phúc làm nhân chứng khi Chúa hiển dung trên núi và hấp hối trong vườn Ghết-sê-mani. Sáng ngày phục sinh, thánh Gioan là người đầu tiên đã tin. Thánh Gioan là người môn đệ được Chúa yêu và Ngài yêu Chúa nồng nàn. Bởi vậy Giáo Hội dùng ca nhập lễ: *“Thánh Gioan ngã đầu vào ngực Chúa trong bữa tiệc ly. Hạnh phúc thay vị Tông Đồ đã được tỏ cho biết các màu nhiệm trên trời, và đã phổ biến lời hằng sống trên khắp thế gian”.* (Hc 15, 5).

Ước gì mỗi chúng ta cảm nghiệm được tình yêu của Thiên Chúa thật là lớn lao vĩ đại, hân hoan đón nhận và sống trong tình yêu của Chúa. Hãy ngã đầu vào ngực Chúa. Hãy khiêm nhượng đặt đời mình trong lòng yêu của Chúa.

Lạy Chúa xin cho chúng con biết yêu Chúa, yêu người như Chúa yêu, như lời Thánh Gioan viết: *Ai sống trong tình yêu là thực sống trong Chúa.* A men.

28/12 THỨ HAI CÁC THÁNH ANH HÀI, TỬ ĐẠO **1 Ga 1,5-2,2; Mt 2,13-18**

XIN ĐỪNG TIẾP DIỄN MÀN BẠO LỰC HERODE ***“Hêrôđê giết hết các con trẻ ở Bêlem”.***

Thiên Chúa không đối xử tội tộ với con người, ngược lại, con người lại đối xử tội tộ với Thiên Chúa. Đó là cách hành xử của Hêrôđê. Ông có ý định sát hại Hài Nhi Giê-su khi nghe tin hài nhi ấy chính là Đấng Cứu Thế. Giuse và Maria tuân lệnh thiên thần Chúa đã đem hài nhi Giê-su trốn sang Ai-cập. Con Thiên Chúa uy quyền, lại phải chịu thua cuộc, hèn mọn, ẩn mình trước quyền lực thế gian. Đây hẳn phải là ý định của Thiên Chúa Cha muốn cho Người Con của mình chấp nhận mang thân phận con người yếu đuối nhất trong loài người, để biểu dương sức mạnh của tình yêu cứu chuộc. Vì không biết Hài Nhi Giê-su đang ẩn trốn nơi nào, Herode đã ra lệnh sát hại tất cả các con trẻ ở Belem. Vì danh Giê-su mà các con trẻ bị sát hại. Tiên tri Giêrêmia đã nói: Tại Rama, người ta nghe tiếng khóc than nức nở, đó là tiếng bà Rakhel than khóc con mình... Thiên Chúa có tấm lòng yêu như người mẹ, đang xót xa vì tội ác, và sự hư mất của con cái loài người.

Nào ai suy thấu lòng khiêm nhượng thăm sâu của Thiên Chúa, qua hình ảnh một hài nhi lẫn trốn sự bức bách của quyền lực thế gian. Tất cả chỉ vì tình yêu và khao khát cứu rỗi con người, Con Thiên Chúa bằng lòng nhận lấy sự sỉ nhục, đau đớn, hèn hạ nhất thế gian này. Nỗi hàm oan của các trẻ thơ vô tội kia, như tiếng kêu thấu trời “hãy mau cứu thoát chúng tôi khỏi tay quý thần kinh khiếp”. Bạo lực Herode ngày xưa vẫn còn tiếp diễn. Mỗi ngày có biết bao thai nhi vô tội bị giết chết.

Lạy Chúa Giê-su, xin tình yêu và lòng khiêm nhượng của Chúa biến đổi tâm hồn con người nên hiền hậu, khoan dung, để con người thời này ngưng ngay màn bạo lực Herode đối với những thai nhi vô tội. Vì Chúa đã làm người, xin cho những con người được sinh ra và vui sống. A men.

29/12 THỨ BA, NGÀY THỨ NĂM TUẦN BÁT NHẬT GS
1 Ga 2,3-11; Lc 2,22-35

CHÚA ĐẶT CON VÀO CHƯƠNG TRÌNH CỦA NGƯỜI
“Ánh sáng đã chiếu soi các dân ngoại” (Lc 2, 32)

Đức Mẹ và thánh Giuse đem Chúa Giê-su lên đền thờ dâng hiến cho Thiên Chúa, theo luật Môi-se. Việc dâng con vào đền thánh như là chuyện rất bình thường theo luật Môi-sê, nhưng đối với Hài Nhi Giê-su, Thiên Chúa lại đặt trong cái bình thường ấy một biến cố kỳ diệu. Ông Simêon, là người công chính được Thánh Thần mách bảo với ông rằng: ông sẽ nhìn thấy Đức Ki-tô, trước khi chết. Và điều ấy đã xảy ra hôm nay. Thánh ý Chúa nhiệm mầu, Người đã dùng miệng lưỡi của một người khao khát ơn cứu độ giới thiệu về Con Thiên Chúa là “ánh sáng chiếu soi muôn dân”, “là người làm đảo lộn mọi trật tự trần thế, là mục tiêu chống đối của con người”, và vì người, lòng Mẹ Maria sẽ đau đớn bị lưỡi gươm đâm thấu...

Như thế có nghĩa là khi đã dâng hiến cho Thiên Chúa thì hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa và bằng lòng để Người đặt mình vào chương trình của Người. Mỗi chúng ta cũng đã được tiến dâng cho Thiên Chúa trong ngày lãnh Bí tích Rửa tội, và trong Chúa Giê-su, chúng ta cũng trở nên ánh sáng muôn dân, trở nên người lợi ngược dòng đời, trở nên người bị mọi người chống đối, ghét bỏ. Nhưng hãy yên tâm, vì đó là vinh dự của người chọn lấy Chúa Ki-tô, và dần bước theo Người. Mẹ Maria đã đồng hành với Chúa Giê-su thế nào, thì Mẹ cũng đồng hành với mỗi chúng ta như vậy. Lòng Mẹ cũng chia nỗi đau của chúng ta, để chúng ta có thể cảm thấy nhẹ vơi mà tiến bước trên con đường thương khó, để làm chứng cho tình yêu của Thiên Chúa giữa cuộc đời.

Lạy Chúa, như ngọn nến sáng phải tiêu hao đời mình để thấp sáng, xin cho chúng con sẵn sàng cho đi, mất đi, tiêu hao sự sống của chúng con, để chúng con trở nên ánh sáng Tin Mừng soi chiếu mọi người tìm đến ơn cứu độ. A men.

**30/12 THỨ TƯ – NGÀY THỨ SÁU TUẦN BÁT NHẬT GS
1 Ga 2,12-17; Lc 2,36-40**

VÉN DẦN LÊN BỨC MÀN HUYỀN NHIỆM

“Bà Anna đã nói về Người với tất cả những người đang trông chờ ơn cứu chuộc Israel”. (Lc 2, 38)

Bà tiên tri Anna, con ông Phanuel, thuộc chi họ Asê, đã cao niên. Mãn thời trinh nữ, bà đã sống với chồng được bảy năm. Rồi thủ tiết cho đến nay đã tám mươi tư tuổi. Bà không rời khỏi đền thờ, đêm ngày ăn chay cầu nguyện phụng sự Chúa. Đáp lại tâm tình yêu mến mong đợi ơn cứu độ của Bà, Thiên Chúa đã cho bà nhìn thấy Đấng Cứu Thế lúc đã tuổi đời bóng xế, và Thiên Chúa đã dùng miệng lưỡi bà mà giới thiệu Đấng Cứu Thế cho những người mong đợi. Quả thực, Thánh Thần Thiên Chúa đã dần dần vén bức màn huyền nhiệm để tỏ bày cho loài người biết ý định yêu thương của Thiên Chúa.

Những ai mong đợi Chúa và khao khát tìm kiếm Người, thì Người không để hồ người, thất vọng. Ngược lại, Người đền đáp xứng đáng, người ban thưởng đầy dư, Người cho lòng dạ no thỏa. Và phát xuất từ niềm tin và lòng yêu mến Chúa, con người ấy sẽ không giấu nổi niềm vui, niềm hạnh phúc cho riêng mình, nhưng sẽ phải hát lên mà ca tụng Chúa, sẽ phải loan báo cho mọi người biết về ân sủng quý giá của mình, sẽ phải giới thiệu cho mọi người biết ơn cứu độ. Mỗi chúng ta cũng đã được đón nhận hồng ân biết Chúa, gặp Chúa, sống với Chúa và sống trong Chúa, được vinh dự trở nên con người mới trong Chúa Giê-su, nhờ Người, được phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa. Chúng ta đã loan báo niềm vui cứu độ cho mọi người chưa? Nếu chưa hiên ngang giới thiệu Chúa cho mọi người, thì hẳn là chúng ta chưa tin đủ và chưa yêu mến đủ.

Lạy Chúa Giê-su, xin loại trừ nơi con những mê muội phù vân, và xin ban thêm đức tin và lòng yêu mến cho chúng con, để sức mạnh của niềm tin và lòng mến thôi thúc chúng con Loan Báo Tin Mừng cho mọi người. A men.

**31/12 THỨ NĂM- NGÀY THỨ BẢY TUẦN BÁT NHẬT
GS . 1 Ga 2,18-21; Ga 1,1-18**

CON THIÊN CHÚA TỪ TRỜI CAO BUỐC XUỐNG

“Ngôi Lời đã làm người”.

Thánh Gioan viết: “Ngôi Lời đã hóa thành nhục thể, và Người đã cư ngụ giữa chúng tôi, và chúng tôi đã nhìn thấy vinh quang của Người, vinh quang Người nhận được bởi Chúa Cha, như của người Con Một đầy ân sủng và chân lý”.

‘Ngôi Lời tác thành vũ trụ và loài người, nay xuống thế làm người, và ở cùng loài người nơi trái đất này’ thì quả đúng là hồng phúc cho loài người biết bao. Bởi đã từ lâu rồi, con người làm đổ vỡ khối tình thiêng, cắt đứt tương quan với Thiên Chúa, mà không có cách nào hàn gắn, nối kết lại. Đất trời càng ngày càng xa nhau vời vợi. Thanh âm từ lũng đọa đầy không vọng thấu tới trời cao. Lời thề thào, than vãn từ ngục tối tử thần không thể nào vang ngân tới miền hằng sống trường sinh vĩnh cửu. Trần gian trở về hư vô...vô tận.

Nếu Thiên Chúa không bước xuống, thì có đến muôn ngàn đời con người cũng không thể bước lên. Nếu Con Thiên Chúa không làm người, thì có đến muôn ngàn đời con người cũng không thể nên thần, hóa thánh. Nếu Con Thiên Chúa không khiêm nhượng tỏ bày lòng xót thương, thì có đến muôn ngàn đời con người sẽ còn bị giam hãm mãi trong vũng lầy kiêu căng tội lệ. Thiên Chúa bước xuống vì xót thương...

Lòng xót thương của Thiên Chúa là mâu nhiệm tự hủy. Tình yêu của Thiên Chúa là mâu nhiệm tự hiến. Và chỉ có ai khiêm nhượng tự hủy mình đi, tự hiến mình vì yêu người, mới có thể khám phá ra mâu nhiệm xót thương của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết mở lòng ra mà đón nhận hồng ân Giáng Sinh. Xin Chúa ngự vào lòng, vào nhà chúng con cho chúng con được bình an, hạnh phúc. Và để đáp tình Chúa yêu, xin cho chúng con cũng biết bước xuống, cúi xuống, chạm tay xuống nỗi đau của cuộc đời. Amen.

PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 12 - 2020